

הלכות נמילת ידים וזו

כמ

אבל ברכת על נמילת ידים לא יברך רק כשקם ממטתו בפעם ראשונה כמ"ש בסומן ד"ק:

מ יש נהגין? שאחר שבירך אהר ברכת השחר וענו אחריו אמן חוזר אהר מהעונים אמן ומברך ג"כ כל ברכת השחר ועונין אחריו אמן וכסדר הזה עושין כל אותן שענו אמן תחלה ועושין כן כדי לענות צ' אמינים בכל יום ואין לערער עליהם ולומר שכבר יצאו ידי חובתן באמן שענו תחלה מפני שהמברך אינו מכון להוציא אחרים ידי חובתן ואפילו אם היה המברך מכון להוציא אחרים ידי חובתן הם אינם מכוונים לצאת כברכתו¹:

ז דין ברכת אשר יצר כל היום אחר הטלת מים וכו' / סעיפים:

א כל היום כשעושה צרכיו בין קטנים בין גדולים מברך אשר יצר" אכל א"צ לברך על נמילת ידים אפילו היו ידיו מלוכלכות ששפשף בהם או קנה בהם ואפילו רוצה ללמוד או להתפלל מיד ואע"פ שאי אפשר לו להתפלל אא"כ נטל ידיו כמים אם יש לו מים מ"מ לא תיקנו חכמים לברך על הנמילה אלא בשחר² משום דנעשה כבריה חדשה וכמו שנתבאר בס' ד"ג ובנמילת ידים לאכילה משום סרך תרומה³:

ב המטיל מים ולא ששפשף" אם נזרר שלא ליגע בערותו א"צ ליטול ידיו כלל אפילו אם רוצה להתפלל מיד מ"מ נכון הדבר שירחוץ ידיו קודם שילמוד או שיזכור את השם משום שנאמר⁴ הכן לקראת אלהך ישראל:

ג מי שהטיל מים ושכח לברך אשר יצר" אע"פ שהסית דעתו מלהטיל עוד מים ואח"כ נמלך והטיל עוד מים אפי"ה א"צ לברך ב' פעמים אשר יצר אלא מברך פעם אחת ועולה לו אף למה שהטיל בתחלה הא למה זה דומה למו שאכל והסית דעתו מלאכול עוד ושכח ולא בירך ברכת המזון ואח"כ נמלך וחזר ואכל שא"צ לברך ברכת המזון ב' פעמים אלא פעם אחת ועולה לו אף למה שאכל בתחלה⁵:

ד אין שיעור להטלת מים" כי אפילו לטיפה אחת חייב לברך שאם יסתם הנקב מלהוציא הטיפה ההיא היה קשה לו וחייב להודות ולכן כשאדם רוצה לילך לבית הכנסת להתפלל או הולך לאכול ובודק את עצמו שמא יצטרך לנקבו ומטפספם מעט צריך לברך אשר יצר כיון שנפתחו נקביו⁶:

ה לא יאמר רופא הולי כל בשר אלא רופא כל בשר⁷:

ו מי ששותה סם המשלשל⁸ וברעתו לפנות הבני מעיים עד שתכלה הזוהמא מהם כיון שלא הסת דעתו מעשית צרכיו לפיכך לא יברך אשר יצר עד אחר גמור ההוצאה:

לב סעיף ד.

אג שוריע סעיף ד ומ"א ס"ק פ.

לד ע"י תהליך ס"ו ו סק"ד שמקשה מנ"י ריג ס"ה וראה גם לקמן ס"י תפס ס"ב וע"י מ"ש בזה בחקרי הלכות ח"ט ת"א.

סימן ז

א שוריע ומ"א סעיף א.

ב לבוש שם. שוריע רש"א ח"א ס"י קג, תשד.

ג סעיף א. ד.

ד תולין קג, א. ובלקמן רש"י קנה.

ח שוריע סעיף ב.

ז דרכי משה ס"י צב.

ז ענינים ד, יב.

ח ח"א ס"ק א. ב"ח בשם מהר"ש מלובלין.

ט ב"ח סוף ד"ה נא"א. מ"י ס"ק ב. מ"א שם. וראה גם לקמן ס"י קפר ס"א וט"ז וע"י ד שאל.

י שוריע סעיף ד. ארזות חיים וד"ל נט"ו ס"י יב בשם נאן.

יא ב"י. רא"ש בתשובה כלל ד ס"י א.

יב ח"א ס"ו ו ס"ק ג.

יג באה"ט ס"ק א. הלכות קטנות ח"א ס"י פג.

הלכות נשילת ידים ז

ז מי שאכל דבר שצריך לברך ברכה אחרונה ושכח ולא בירך והטיל מים ונזכר קודם
 שבירך אשר יצר יברך תחלה אשר יצר ואח"כ הברכה האחרונה מפני שתדיר קודם
 לשאנו תדיר ז:

